

ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

вул. Шота Руставелі, 39/41, Київ 01601
тел. (044) 289-01-11, факс 289-76-50
електронна пошта: fpsu@fpsu.org.ua, код ЄДРПОУ 00014479

29.08.2018 № 05/01-24/726

На № _____ від _____

Про просування профспілкових
пропозицій до проекту
Держбюджету-2019

**Керівникам членських
організацій ФПУ**

Шановні колеги!

Федерацією профспілок України підготовлено консолідовані профспілкові пропозиції до проекту Державного бюджету України на 2019 рік (далі – Профспілкові пропозиції), які затверджено постановою Президії ФПУ від 21.06.2018 та схвалено рішенням СПО об'єднань профспілок № 47-2 від 09.07.2018 року (додаються).

Профспілкові пропозиції сформовано на засадах чинного законодавства і з урахуванням норм міжнародних зобов'язань України, зокрема ратифікованих Україною конвенцій МОП № 117 про основні цілі та норми соціальної політики, № 131 про встановлення мінімальної заробітної плати та Європейської соціальної хартії (переглянутої).

Відповідно до Порядку участі представників сторін соціального діалогу у формуванні бюджетної політики, Профспілкові пропозиції у липні ц.р. направлені Кабінету Міністрів України та Міністерству фінансів України для їх врахування при формуванні Державного бюджету України на 2019 рік. Крім того, зазначені пропозиції надіслані іншим центральним органам виконавчої влади, НТСЕР та СПО роботодавців.

Пропонуємо Вам звернутися до народних депутатів та депутатських фракцій, з якими налагоджено співробітництво, з метою підтримки пропозицій ФПУ до проекту Держбюджету-2019, а також відображення у головному кошторисі країни пропозицій щодо розвитку відповідних галузей, що сприятиме скороченню бідності громадян та зростанню їх добробуту, зменшенню відтоку працівників за межі України, розвитку внутрішнього ринку, збільшенню можливостей для економічного зростання держави.

Додаток: Профспілкові пропозиції до проекту Державного бюджету на 2019 рік – на 20 арк.

З повагою

В.о. Голови ФПУ

В.В. Саєнко

**Пропозиції профспілок до
проекту Державного бюджету України на 2019 рік
У сфері державних соціальних стандартів та гарантій**

Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на:

1. Встановлення у 2019 році прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня – 4361 гривня, з 1 липня – 4503 гривень, з 1 грудня – 4645 гривень, а для основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років: з 1 січня 2019 року – 3242 гривні, з 1 липня – 3347 гривень, з 1 грудня – 3452 гривні;

дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня 2019 року – 3958 гривень, з 1 липня – 4087 гривень, з 1 грудня – 4215 гривень;

працездатних осіб: з 1 січня 2019 року – 5167 гривень, з 1 липня – 5335 гривень, з 1 грудня – 5503 гривні;

осіб, які втратили працездатність: з 1 січня 2019 року – 2840 гривень, з 1 липня – 2932 гривні, з 1 грудня – 3024 гривні.

Аргументація

Розмір прожиткового мінімуму має розраховуватися відповідно до законодавства – на основі наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів та послуг для основних соціальних і демографічних груп населення, що затверджені постановою КМУ № 780 від 11.10.2016, згідно Методики визначення прожиткового мінімуму, що затверджена спільним наказом Мінсоцполітики, Мінекономіки та Держстату від 3 лютого 2017 року №178/147/31, відповідно до положень Конвенції МОП № 117 (п. 2 ст. 5) про основні цілі та норми соціальної політики, що ратифікована Україною 16.09.2015 року та з урахуванням індексу споживчих цін.

Слід зазначити, що набори продуктів харчування, непродовольчих товарів та послуг, які затверджені постановою КМУ № 780 від 11.10.2016 та використовуються для визначення розмірів прожиткового мінімуму, не включають такі основні сімейні потреби населення, як забезпечення житлом, медичним обслуговуванням та освітою, як це передбачено ст. 5 Конвенції МОП про основні цілі та норми соціальної політики №117, що ратифікована Україною у 2015 році.

Затверджений на 2018 рік прожитковий мінімум занижено більш ніж удвічі в порівнянні з його фактичним розміром та об'єктивно не здатний задовольнити основні потреби людини в усіх соціально-демографічних групах на фізіологічному та соціальному рівнях. Відповідно, занижені і розмір мінімальної заробітної плати, тарифної ставки ЄТС, адресної допомоги тощо.

Запропоновані розміри прожиткового мінімуму розраховані у відповідності до законодавства та нормативно-правових актів, що регламентують принципи формування його величини. Розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб включає його фактичний розмір з урахуванням суми обов'язкових платежів, витрат на придбання або оренду житла, медичне обслуговування, освіту та прогнозного індексу

споживчих цін. Розміри прожиткового мінімуму для інших груп населення розраховано з урахуванням їх фактичних розмірів та індексу споживчих цін.

2. Встановлення у 2019 році мінімальної заробітної плати з 1 січня у розмірі 7 751 гривня, з 1 липня – 8 003 гривні, з 1 грудня – 8 255 гривень.

Аргументація

Конвенцією МОП № 131 про встановлення мінімальної заробітної плати з особливим урахуванням країн, що розвиваються, передбачено встановлення мінімальної заробітної плати з урахуванням потреб працівників та їхніх сімей. Перелік потреб, необхідних для підтримання гідного рівня життя, визначено й статтею 25 Загальної декларації прав людини: кожна людина має право на такий життєвий рівень, включаючи їжу, одяг, житло, медичний догляд та соціальне обслуговування, який є необхідним для підтримання здоров'я і добробуту її самої та її сім'ї.

Враховуючи:

- фактичний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб в цінах грудня 2017 року, який за розрахунками Мінсоцполітики склав 3189,31 грн (з урахуванням суми обов'язкових платежів – 3961,88 грн);

- результати офіційних статистичних спостережень щодо витрат домогосподарств України у 2017 році;

- опосередковану вартість спорудження житла в Україні у грудні 2017 року за даними Мінрегіону;

- прогнозний рівень індексу споживчих цін у 2018–2019 роках;

- коефіцієнт сімейної складової у розмірі 1,5,

мінімальна заробітна плата з урахуванням витрат на освіту, охорону здоров'я, забезпечення житлом, суми обов'язкових платежів має становити з 1 січня 2019 року 7 751 гривня, з 1 липня – 8 003 гривні, з 1 грудня – 8 255 гривень.

У сфері оплати праці

Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на:

3. Забезпечення в повному обсязі реалізації гарантій в оплаті праці, зокрема шляхом:

3.1. Встановлення посадового окладу працівника I тарифного розряду за Єдиною тарифною сіткою у розмірі більшому за розмір мінімальної заробітної плати для розрахунку розмірів посадових окладів за всіма тарифними розрядами ЄТС з відповідним зростанням фонду оплати праці;

3.2. Вдосконалення умов оплати праці працівників бюджетної сфери (зокрема, забезпечення справедливої диференціації між посадовими окладами працівників в окремих галузях бюджетної сфери залежно від рівня їх освіти та кваліфікації);

3.3. Фінансування у повному обсязі видатків на оплату праці працівників бюджетної сфери з метою реалізації прав та гарантій на оплату праці, передбачених чинним законодавством України (в т.ч. галузевими законами);

Аргументація

Законом України «Про оплату праці» передбачено, що мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб встановлено з 01.01.2018 на рівні 1762 грн, що більш ніж вдвічі менше за фактичний його розмір. Відтак, розмір базового тарифного розряду ЄТС з 01.01.2018 складає 47 % від мінімальної заробітної плати, а при прогнозованому підвищенні її до 4200 грн – 42%. У той же час, протягом року передбачено підвищення прожиткового мінімуму для працездатних осіб – з 01.07.2018 – 1841 грн, а з 01.12.2018 – 1921 грн, однак розмір базового тарифного розряду ЄТС залишатиметься незмінним, що і надалі продовжить практику так званої «зрівнялівки» з оплати праці у бюджетній сфері.

3.4. Своєчасної виплати заробітної плати, а саме:

3.4.1. Забезпечення бюджетними видатками повернення зарплатних боргів працівникам підприємств, установ, організацій всіх форм власності, з урахуванням компенсаційних виплат відповідно до чинного законодавства (у т.ч. підприємств, що визнано банкрутами), які виникли внаслідок:

- несвоєчасного та неповного перерахування з державного бюджету коштів за роботи, виконані на замовлення держави, та субвенцій підприємствам, що надають послуги пільговим категоріям населення;

- невчасного та неповного відшкодування ПДВ;

- недостатнього фінансування підприємств, установ, організацій, які фінансуються за рахунок бюджетних коштів.

3.4.2. Погашення тривалої заборгованості з виплати заробітної плати на підприємствах державної форми власності та на тих підприємствах, де частка державної форми власності перевищує 50 %, зокрема:

- на державному підприємстві «Харківське державне авіаційне виробниче підприємство» (ХДАВП), м. Харків;

Аргументація

ХДАВП – одне з провідних авіаційних підприємств України – об'єднання декількох заводів, які забезпечують повний цикл робіт із серійного виробництва, доопрацювання та технічного обслуговування в процесі експлуатації вироблених літаків. За роки серійного виробництва ХДАВП випустило понад 4 тис. літальних апаратів. Без державної підтримки за останні 5 років не випустило жодного літака. Заборгованість на ХДАВП триває з жовтня 2013 року. На 01.05.2018 заборгованість складає 174,8 млн грн, чисельність працюючих на підприємстві складає 2314 осіб.

- на державному підприємстві «Миколаївський суднобудівний завод» (колишній ДП «Суднобудівний завод ім. 61 комунара»).

Аргументація

Починаючи з 2014 року нарощується заборгованість з виплати заробітної плати працівникам підприємства. Станом на 16.05.2018 її обсяг сягнув 67,9 млн грн. Трудовий колектив неодноразово звертався до Президента України, Прем'єр-міністра України, органів виконавчої влади всіх рівнів, але проблемні питання діяльності підприємства, зокрема щодо забезпечення замовленнями, проведення своєчасних розрахунків за виконану роботу, погашення існуючої заборгованості з виплати заробітної плати, не вирішуються.

У сфері соціального захисту

Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на:

4. Забезпечення поетапної відміни протягом 2019 року показника «рівень забезпечення прожиткового мінімуму» при визначенні права на надання і розмірів державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, а також права на звільнення від плати за харчування дитини у дошкільних закладах.

Встановити рівень забезпечення прожиткового мінімуму для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» у відсотковому співвідношенні до прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення таким чином:

	з 01.01.2019	з 01.04.2019	з 01.06.2019	з 01.09.2019
для працездатних осіб	41 %	61 %	81 %	100 %
для дітей	90 %	95 %	100 %	100 %

Аргументація

Застосування «рівня забезпечення прожиткового мінімуму» при визначенні права на надання і розмірів державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, а також права на звільнення від плати за харчування дитини у дошкільних закладах не відповідає Закону «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» та статті 46 Конституції України, і тим самим протиправно обмежує розмір соціальної допомоги і звужує коло осіб, які потребують соціального захисту.

Враховуючи, що законодавчо встановлений прожитковий мінімум не відповідає реальним мінімальним потребам особи, його одночасне зменшення шляхом застосування показника «рівень забезпечення прожиткового мінімуму» призводить до занадто занижених розмірів всіх соціальних допомог, нарахування яких пов'язано з прожитковим мінімумом, і як наслідок, зводить нанівець ефективність існуючих механізмів соціального захисту громадян.

Згідно зі статтею 46 Конституції України соціальні виплати та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом. Відповідні статті Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» щодо максимального розміру державної соціальної допомоги для малозабезпеченої сім'ї (стаття 5) та Закону України «Про дошкільну освіту» щодо визначення права звільнення від оплати харчування дитини у державному чи комунальному закладі дошкільної освіти (стаття 5) цілком узгоджуються з вказаною конституційною нормою, проте не виконуються. Отже, з року в рік порушується конституційне право громадян на рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом. Занижені розміри соціальної державної допомоги є соціально несправедливими і не можуть виконувати функцію ефективного захисту від бідності.

5. Надання державної підтримки дитячим закладам оздоровлення і відпочинку та преференцій підприємствам, які є балансоутримувачами цих закладів.

Аргументація

Протягом останніх років спостерігається стійка тенденція погіршення стану здоров'я дітей. Висока вартість путівки робить неможливим її придбання для більшості

батьків. Здешевлення вартості дитячої оздоровчої путівки сприятиме збільшенню кількості оздоровлених дітей.

6. Удосконалення пенсійної системи шляхом проведення подальшого осучаснення раніше призначених пенсій та забезпечення застосування єдиного показника середньої заробітної плати при призначенні та перерахунку пенсій, зростання коефіцієнта заміщення в солідарній системі (до 60%), відновлення пенсій за вислугу років для працівників освіти, охорони здоров'я та інших.

Аргументація

З 1 жовтня 2017 року проведено осучаснення раніше призначених пенсій, що частково вирішило проблему розриву в розмірах пенсій, призначених у різні роки, який останнім часом становив більше ніж 3 рази.

З метою забезпечення рівних умов визначення розмірів пенсій незалежно від часу виходу на пенсію та недопущення в подальшому виникнення розриву у розмірах пенсій, призначених у різні роки, пропонується забезпечити їх систематичне підвищення із застосуванням показника середньої заробітної плати, який застосовуватиметься при призначенні пенсій, наприклад, починаючи з 2019–2020 років.

За останні роки значно знизився показник співвідношення розміру середньої пенсії до середньої заробітної плати в країні. Якщо у 2009 році цей показник становив 56,1%, то у 2017 році – менше 30%. Навіть після осучаснення пенсій з 01.10.2017 співвідношення середньої пенсії до середньої заробітної плати в країні складає 38%.

Законом України від 03.10.2017 №2148 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій» без надання відповідних аргументацій було скасовано пенсії за вислугу років працівникам освіти, охорони здоров'я, льотному складу та іншим (крім артистів). Тому пропонується при розробці законодавчих пропозицій із запровадження професійної пенсійної системи передбачити у цій системі також категорії працівників, яким до 1 жовтня 2017 року призначалися пенсії за вислугу років.

7. Проведення перерахунку (осучаснення) пенсій, призначених відповідно до Закону України «Про державну службу» від 16.12.1993 № 3723-ХІІ.

Аргументація

З 2008 по травень 2016 років не переглядався розмір посадового окладу державного службовця, що призвело до замороження пенсій відповідній категорії пенсіонерів. Останній перерахунок пенсій, призначених відповідно до Закону України «Про державну службу» від 16.12.1993 № 3723-ХІІ, було проведено у 2008 році, і до цього часу їх розмір залишається без змін.

Зазначена ситуація призвела до прямого порушення норм Конституції України, зокрема статті 22 («Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані»), статті 58 («Закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи»).

8. Забезпечення поступового підвищення мінімального розміру пенсії до рівня прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, розрахованого на основі наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів та послуг для основних соціальних і демографічних груп населення, що затверджені постановою КМУ № 780 від 11.10.2016, згідно Методики визначення прожиткового мінімуму, що затверджена

спільним наказом Мінсоцполітики, Мінекономіки та Держстату від 3 лютого 2017 року №178/147/31 та з урахуванням індексу споживчих цін.

9. Відновлення гарантії щодо дострокового виходу на пенсію за півтора року до досягнення пенсійного віку для окремих категорій безробітних, які втратили роботу у зв'язку зі змінами в організації виробництва і праці.

Аргументація

З 01.01.2015 скасовано законодавчу норму щодо можливості призначення дострокових пенсій особам, звільненим із роботи не більше ніж за півтора року через ліквідацію підприємства, організації, скорочення штату і за станом здоров'я (стаття 49 Закону України «Про зайнятість населення»).

Конституційний Суд України визнав неконституційною норму, яка скасувала можливість достроково вийти на пенсію тим, кого звільнили за півтора року до досягнення пенсійного віку. Відповідне рішення № 5-р/2018 було прийнято 22 травня 2018 року. Рішення Конституційного Суду є остаточним та не підлягає оскарженню.

10. Створення недержавного пенсійного фонду працівників бюджетної сфери у формі корпоративного пенсійного фонду відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення».

Аргументація

Нинішній рівень пенсійного забезпечення працівників бюджетної сфери є недостатнім, не враховує умов сьогодення, значущості їх професійної діяльності для суспільства. Тому пропонується створити умови для виплат додаткових пенсій працівникам бюджетних установ і закладів освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення та культури. Це сприятиме підвищенню рівня пенсійного забезпечення працівників бюджетних установ, створить для зазначених працівників рівні можливості для формування додаткових пенсійних заощаджень поряд з працівниками, зайнятими на підприємствах різних форм власності, та дозволить побудувати систему накопичувального пенсійного забезпечення працівників бюджетних установ на основі апробованих у світовій практиці принципів та механізмів.

У сфері освіти і науки

Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на:

11. Сферу освіти відповідно до вимог статті 78 Закону України «Про освіту» в обсязі не менш ніж 7 % валового внутрішнього продукту України, та забезпечити:

11.1. Встановлення розміру посадового окладу педагогічного працівника найнижчої кваліфікаційної категорії на рівні трьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб із затвердженням Кабінетом Міністрів України Схеми посадових окладів (ставок заробітної плати) педагогічних і науково-педагогічних працівників державних і комунальних закладів освіти з метою поступової реалізації статті 61 та частини шостої Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про освіту» від 5 вересня 2017 року № 2145-VIII;

11.2. Виплату стипендій для студентів та учнів на рівні, не нижчому від прожиткового мінімуму, відповідно до статей 1 та 17 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» та статті 1 Закону України

«Про індексацію грошових доходів населення» та розширення кола осіб на призначення академічних стипендій не менш як двом третинам студентів (курсантів) кожного курсу денної форми навчання за державним замовленням, відповідно до рейтингу успішності;

Аргументація

Наприкінці 2016 року внесенням змін до Закону України «Про вищу освіту» скасовано положення про виплату академічних стипендій не менш як двом третинам студентів (курсантів) кожного курсу, що призвело до зменшення (у 2017 році – до 43%) частки отримувачів стипендій у загальній чисельності студентів, які навчаються за рахунок держбюджету. Рішенням Міністерства фінансів та Міністерства освіти погоджено зменшення їх рівня до 25% у 2018 році та до 15% – до 2020 року.

Урядовий механізм стипендіального забезпечення є недосконалим, зокрема: студенти з достатньо високим рівнем успішності (з однаковим рейтингом як і ті, хто отримав право на стипендію) залишаються без стипендії через обмеження коштів для її виплати.

Покращення стипендіального забезпечення та встановлення справедливої системи призначення стипендій створюватиме умови для надання переваги молоддю навчання у вітчизняних ВНЗ та зменшення їх відтоку на навчання за кордон (а відтак і подальшого працевлаштування за кордоном), сприятиме вирішенню демографічної проблеми, яка є дуже гострою в Україні.

Крім того, вищезазначеними змінами до Закону України «Про вищу освіту» скасоване положення про мінімальну академічну та соціальну стипендію у розмірі не меншому за прожитковий мінімум. Разом з тим, відповідно до ст. 6 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії», базовим державним соціальним стандартом в Україні є прожитковий мінімум, встановлений законом, на основі якого визначаються державні соціальні гарантії та стандарти у сферах доходів населення, житлово-комунального, побутового, соціально-культурного обслуговування, охорони здоров'я та освіти.

Встановлення стипендії у розмірі не нижче за прожитковий мінімум відповідатиме базовим положенням Конституції України про право на достатній рівень життя, що забезпечує свободу від бідності та є невід'ємним правом людини (ст. 48 Конституції України: кожен громадянин України має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло); виконання норм Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні».

11.3. Розвиток мережі навчальних закладів відповідно до потреб громадян України, недопущення закриття закладів загальної середньої освіти, позашкільної та дошкільної освіти, особливо у сільській місцевості;

11.4. Надання пільгового державного кредитування на здобуття вищої освіти;

Аргументація

Порядок надання державних кредитів для здобуття вищої освіти затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 2003 року № 916.

В умовах низького рівня реальних доходів населення і збільшення вартості навчання за контрактною формою пільгове кредитування зробить доступним

отримання вищої освіти для більшої кількості громадян з низьким рівнем доходів, що унеможливить дискримінацію за рівнем доходів.

11.5. Збільшення розміру адресної грошової допомоги випускникам вищих закладів освіти, які здобули освіту за напрямками і спеціальностями педагогічного профілю та уклали угоду про роботу в закладах загальної, професійно-технічної освіти, забезпечення її надання молодим спеціалістам закладів дошкільної, позашкільної освіти та інших; а також виплату такої допомоги випускникам вищих закладів освіти за іншими напрямками і спеціальностями, які працевлаштовуються на роботу за направленням у сільську місцевість;

Аргументація

Постановою Кабінету Міністрів України від 11.07.2013 № 587 в початковій редакції було передбачено зазначену виплату широкому переліку випускників вищих навчальних закладів, які працевлаштовуються в сільську місцевість, що доцільно відновити. Сьогодні українське село відчуває значний дефіцит кваліфікованих кадрів. Виплата одноразової грошової допомоги стимулюватиме випускників працевлаштовуватись на роботу за направленням у сільську місцевість.

Це сприятиме підвищенню рівня доступу до послуг у сільській місцевості та їх якості, зокрема медичних, освітніх, соціальних послуг, а також соціального захисту молодих працівників на селі, зокрема, працівників закладів охорони здоров'я та освіти. Соціальний захист молодих спеціалістів слід розглядати як політику інвестування в людський капітал.

Молодь уникає працевлаштування у сільській місцевості, а нестача кваліфікованих спеціалістів призводить до занепаду загальнообов'язкової освіти та медичного забезпечення на селі, що стимулює постійний відтік населення у міста. Розширення соціально-економічних пільг молодим працівникам сприятиме зниженню кадрового дефіциту у цих сферах на селі.

11.6. Збільшення кількості бюджетних місць у вищих навчальних закладах для студентів, які навчаються на заочних відділеннях за спеціальностями з машинобудування та працюють на промислових підприємствах;

Аргументація

Промислові підприємства, зокрема авіаційні, потребують забезпечення спеціалістами машинобудівних спеціальностей, а навчальні заклади випускають обмежену їх кількість з денною формою навчання (8-10 спеціалістів), а на заочних відділеннях у вищих навчальних закладах обмежена кількість бюджетних місць. На роботодавця перекладено весь тягар виплат за навчання необхідної кількості спеціалістів, які працюють на підприємстві.

Вивільнення коштів від навчання, дозволить направити їх на модернізацію виробничих потужностей, покращити умови праці, збільшити кошти та витрати на розвиток соціальної сфери та соціальний захист працівників.

11.7. Надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам для професійно-технічних навчальних закладів на:

- здобуття повної середньої освіти у повному обсязі;
- модернізацію та оновлення матеріально-технічної бази;

Аргументація

Згідно ст. 53 Конституції України кожен має право на освіту, повна загальна середня освіта є обов'язковою, держава забезпечує доступність і безоплатність

дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної освіти, в державних і комунальних навчальних закладах. Учні у системі ПТО отримують не тільки професію, а й здобувають середню освіту, тому ці заклади мають отримувати освітню субвенцію, таку саму, що спрямовується в загальноосвітню школу на кожну дитину.

Матеріально-технічна база закладів ПТО є вкрай застарілою, тривалий час не фінансувався капітальний та поточний ремонт, не оновлювалося технічне оснащення, що унеможливило запровадження в навчально-виробничому процесі сучасної техніки та технологій. Такий стан справ не дає змоги повною мірою виконувати покладені на ПТО завдання щодо реалізації державної політики. Передача навчальних закладів ПТО на місцевий рівень значно збільшила навантаження на місцеві бюджети, що не спроможні повною мірою утримувати ці заклади та покращити їх матеріально-технічний стан, особливо у зв'язку із значним зростанням цін на енергоносії та комунальні платежі.

Відповідно до частини 3 статті 142 Конституції України витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень органів державної влади, компенсуються державою. Здійснення модернізації матеріально-технічної бази закладів ПТО створить сприятливі умови для підготовки на належному рівні конкурентоспроможних робітничих кадрів, які здатні задовільнити вимоги сучасного ринку праці.

11.8. Надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на підготовку робітничих кадрів та інших спеціалістів закладами професійно-технічної та передвищої освіти з внесенням відповідних змін до Бюджетного кодексу України;

11.9. Фінансування з державного бюджету підготовки кадрів у професійно-технічних навчальних закладах за професіями загальнодержавного значення, розширивши цей перелік за стратегічно важливими спеціальностями, зокрема з урахуванням потреб кадрового забезпечення реалізації цільових інфраструктурних, енергоефективних, інноваційних та інших проектів;

Аргументація

Участь держави у частковому фінансуванні закладів профтехосвіти дозволить забезпечити ринок праці кваліфікованими кадрами, здійснювати підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації працюючих робітників, професійне навчання незайнятого населення, тим самим сприяти підвищенню перспективності української економіки для потенційних інвесторів в частині наявності кваліфікованих кадрів.

Відсутність в Україні ефективної системи прогнозування потреб у фахівцях на ринку праці, включаючи галузеві та регіональні аспекти, створює диспропорції під час підготовки фахівців тих чи інших професій, загострює ситуацію з молодіжною зайнятістю.

Визначивши заклади ПТО як такі, що обслуговують місцеві ринки праці, та значно скоротивши державне замовлення (лише за 19 професіями у 217 році та 25 – у 2018 році), держава усунулась від стратегічної ролі в цій важливій сфері освіти.

11.10. Фінансування компенсацій пільгового проїзду студентів вищих навчальних закладів та учнів професійно-технічних навчальних закладів;

Аргументація

Пільговий проїзд має забезпечуватись відповідно до ст. 62 Закону України «Про вищу освіту», ст. 37 Закону України «Про професійно-технічну освіту», ст. 9 Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні».

Підприємства міського автомобільного та електротранспорту відповідно до вимог абзацу другого статті 37 Закону України «Про автомобільний транспорт» та пункту 5 статті 4 Закону України «Про міський електричний транспорт» вимушені надавати безоплатні транспортні послуги пільговим категоріям громадян.

Відповідно до частини 3 статті 142 Конституції України витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень органів державної влади, компенсуються державою.

11.11. Освітню субвенцію та додаткову дотацію для покриття поточних витрат загальноосвітніх навчальних закладів у обсягах, необхідних для своєчасної і в повному обсязі виплати заробітної плати педагогічним та іншим працівникам закладів загальної середньої освіти, а також створення належних умов для здобуття учнями якісної загальної середньої освіти, незалежно від місця їх проживання та кількості учнів у школах, без будь-яких обмежень;

11.12. Затвердження нормативів бюджетної забезпеченості для визначення розподілу міжбюджетних трансфертів на здобуття освіти, що розраховані на підставі державних соціальних стандартів і нормативів, встановлених законами у сфері освіти, відповідно до статті 94 Бюджетного кодексу України;

11.13. Комплексне реформування житлового фонду студентських/ учнівських гуртожитків з дотриманням Державних будівельних норм та приведенням у відповідність до сучасних вимог щодо забезпечення процесу навчання і відпочинку та достатньої кількості місць;

Аргументація

На сьогодні забезпечення студентів вищих і учнів професійно-технічних навчальних закладів місцями у гуртожитках є недостатнім. Умови проживання в більшості існуючих гуртожитків потребують поліпшення, адже не відповідають сучасним вимогам із забезпечення навчання і відпочинку.

Більшість гуртожитків розміщуються у старих будівлях (40 і більше років), які потребують капітального ремонту, із недостатнім забезпеченням новим інженерним та побутовим обладнанням.

Більшість закладів, яким належать гуртожитки, не мають достатніх коштів для спорудження нових гуртожитків, а також капітального та поточного ремонту раніше збудованих.

11.14. Надання житла у першочерговому порядку, наданням пільгових кредитів для індивідуального і кооперативного будівництва, а також службовим житлом з усіма комунальними зручностями педагогічних та науково-педагогічних працівників;

11.15. Безоплатне користування педагогічних працівників сільської місцевості та селищ міського типу, а також пенсіонерів з їх числа, житлом з опаленням та освітленням;

11.16. Безоплатне підвезення сільських педагогів до місця роботи і додому.

12. Науку відповідно до статті 48 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» в обсязі не менше 1,7 відсотка валового внутрішнього продукту України починаючи з 01.01.2020 року, в тому числі для забезпечення гарантій в оплаті праці наукових працівників, визначених п.2 ст.36 зазначеного Закону.

У сфері державної служби

13. Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на оплату праці державних службовців з урахуванням встановлення розрахунковою одиницею для визначення мінімального розміру посадового окладу 9 групи оплати праці у державних органах, юрисдикція яких поширюється на територію одного або кількох районів, міст обласного значення, розмір мінімальної заробітної плати, який встановлено на 1 січня календарного року.

Аргументація

Не можна вважати достатнім розмір посадового окладу 2643 грн на посаді державної служби 9 групи оплати праці у державних органах, юрисдикція яких поширюється на територію одного або кількох районів, міст обласного значення, оскільки він є нижчим за мінімальний розмір заробітної плати, який з 1 січня 2018 року становить 3723 грн.

Так, відповідно до пункту 14 Розділу XI Закону України «Про державну службу» мінімальний розмір посадового окладу групи 9 у державних органах має складати 1,5 прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року, але таке співвідношення було встановлено тоді, коли мінімальна заробітна плата була на рівні з мінімальним прожитковим мінімумом, а нині – різниця є суттєвою, адже розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб встановлено з 01.01.2018 на рівні 1762 грн, що складає 47,3 % від розміру мінімальної заробітної плати.

Навіть прогнозоване підвищення прожиткового мінімуму для працездатних осіб протягом року – з 01.07.2018 – 1841 грн, а з 01.12.2018 – 1921 грн не забезпечить підвищення посадових окладів зазначених категорій державних службовців до рівня мінімальної заробітної плати.

Стимулювання національного виробництва та зайнятості

Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на:

14. Фінансування бюджетної програми за КПКВК 2805060 «Ведення лісового і мисливського господарства, охорона і захист лісів в лісовому фонді» у обсязі 859,9 млн грн.;

Аргументація

В 2016 році призупинено фінансування цієї програми. Третій рік, через відсутність асигнувань з державного бюджету, на підприємствах лісового господарства південного і східного регіонів існує катастрофічна соціально-економічна ситуація. Ці господарства здійснюють степове та захисне лісорозведення, догляд за уже створеними насадженнями, забезпечують охорону лісу від пожеж та лісопорушників, захист від шкідників та хвороб та інші захисні екологічні функції.

У зв'язку з відсутністю фінансування лісгосподарські підприємства цих регіонів змушені встановлювати режим неповного робочого часу (скорочений робочий тиждень - чи день), відправляти працівників у відпустки без збереження заробітної плати, скорочувати чисельність, окрім того, не одержуючи зарплати, висококваліфіковані працівники вже звільнилися. 17 підприємств галузі мали середньомісячну зарплату за минулий рік менше 3200 грн, серед них - три підприємства від 1204 грн. до 1782 грн.

Відсутність фінансового забезпечення, погіршує не тільки економічний стан підприємств, а й екологічний стан країни. Як результат, більше 1000 тис. гектарів

лісів південно-східного регіону знаходяться практично без охорони як від пожеж та шкідників, так і від несанкціонованих рубок, які значно збільшились останнім часом. Протягом 2017 року в лісових насадженнях галузі виникло близько 2,4 тис пожеж, на площі майже 5,5 тис га лісу, переважно у Херсонській, Дніпропетровській, Запорізькій, Луганській та інших областях Півдня та Сходу.

До цього лиха, останнім часом додається вже нове - надзвичайно небезпечний ентомологічний шкідник – короїд. Без належної боротьби з цим лихом, на місці чудових зелених лісів залишиться пустеля.

15. Фінансування бюджетної програми за КПКВК 1101590 «Здійснення заходів із забезпечення вітчизняного виробництва вугільної продукції та подальшого реформування державного сектору вугільної промисловості» у обсязі не менше 4,8 млрд. грн (за оперативними розрахунками фахівців вугільної галузі);

Аргументація

Відсутність коштів у попередніх та поточному роках на технічне переоснащення вугледобувних підприємств Міненерговугілля, що зареєстровані та провадять свою діяльність на території, на якій органи державної влади здійснюють у повному обсязі свої повноваження, призвело до зменшення кількості очисних вибоїв, що є основним фактором невиконання встановленого плану з видобутку вугілля, а з урахуванням значного зносу основних фондів призвело до значного падіння вуглевидобутку.

Відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» видатки за цією бюджетною програмою передбачені у обсязі 1,3 млрд. грн., що призвело до стійкої заборгованості з виплати заробітної плати працівникам держаних вугледобувних підприємств, станом на 1 липня поточного року вона складає понад 619,0 млн грн. Крім того, у зв'язку з недостатністю коштів уповільнюється процес реформування державного сектору вугільної промисловості України.

Основною причиною фінансової незбалансованості стало зменшення обсягу видобутку рядового вугілля та випуску товарної вугільної продукції, дисбаланс платежів, знаходження вугледобувних підприємств у безпосередній близькості до зони бойових дій, ушкодження залізничних колій, відсутність коштів на придбання обладнання для підготовлених гірничими роботами лав та інше.

Внаслідок зазначеного у вугледобувних підприємств не вистачає обігових коштів, необхідних для придбання матеріалів та обладнання, сплату послуг та податків у повному обсязі, оплати за спожиту електроенергію і своєчасну у повному обсязі виплату нарахованої заробітної плати.

16. Фінансування бюджетної програми за КПКВК 1101070 «Ліквідація підприємств вугільної та торфодобувної промисловості» у обсязі не менше 1,0 млрд. грн (за оперативними розрахунками фахівців вугільної галузі);

Аргументація

Відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» видатки за цією бюджетною програмою становлять 752 928,0 тис грн., що призвело до стійкої заборгованості з виплати заробітної плати працівникам держаних вугледобувних підприємств, які знаходяться в стадіях ліквідації та реструктуризації. Крім того, у зв'язку з недостатністю коштів процеси фізичної ліквідації шахт затягуються на десятиріччя.

17. Фінансування бюджетної програми за КПКВК 1101160 «Заходи з охорони праці та підвищення техніки безпеки на вугледобувних підприємствах» у обсязі не менше 0,3 млрд. грн;

Аргументація

Відповідно до Угоди про коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» від 27.11.2014 передбачено фіксацію щорічного загального обсягу державної підтримки вугільної галузі на п'ять років у розмірі, що не перевищує поточний рівень державної підтримки вугільних шахт, розташованих на контрольованій Україною території, передбачаючи щорічне збільшення (не менше ніж на 20%) обсягу видатків на охорону праці, захист навколишнього середовища, реструктуризацію вугільної галузі та соціальну підтримку працівників, що вивільняються.

18. Фінансування бюджетної програми за КПКВК 1101530 «Державна підтримка будівництва шахти № 10 Нововолинська» у обсязі не менше 0,7 млрд. грн;

Аргументація

Несвоєчасне та в неповному обсязі фінансування шахти № 10 Нововолинська протягом останніх років призвело до погіршення фінансово-економічного стану, як замовника так і підприємств залучених на будівництві шахти. Термін введення шахти в експлуатацію постійно переносився.

Виділення необхідного обсягу коштів дозволить продовжити роботи щодо спорудження гірничих виробок, придбання гірничошахтного обладнання, необхідного для введення в експлуатацію двох лав в бремсберговій частині шахтного поля з виробничою потужністю 450 тис. вугілля на рік та вихід шахти на проектну потужність 900 тис. тон вугілля на рік.

19. Фінансування у 2019 році Державної цільової науково-технічної програми розвитку авіаційної промисловості на 2018-2022 роки.

Аргументація

10 травня 2018 року Кабінет Міністрів України за ініціативи Мінекономрозвитку схвалив Стратегію відродження вітчизняного авіабудування на період до 2022 року, відповідно до якої передбачено розробити та затвердити у 2018 році Концепцію і Державну цільову науково-технічну програму розвитку авіаційної промисловості на 2018-2022 роки.

20. Забезпечити фінансування у обсязі не менше 5,0 млрд. грн. на 2019 рік підприємств авіаційної промисловості для виготовлення авіаційної продукції та літаків, переоснащення застарілого обладнання та для інноваційних розробок авіаційної тематики.

Аргументація

Підприємства авіаційної промисловості оснащені високотехнологічним обладнанням, забезпечені кваліфікованими спеціалістами та потужними площами для виготовлення літаків, що створює всі умови для виготовлення необхідної державі продукції.

Проте, відсутність доступу промислових підприємств до державних фінансових ресурсів обмежує здійснення інноваційної діяльності, модернізації потужностей у відповідності із стандартами ЄС. Основним джерелом фінансування

інноваційних витрат залишаються власні кошти підприємств, при цьому несанкціонований виток винаходів за кордон тільки збільшується.

Підприємства авіаційної промисловості вже виготовляють авіаційну продукцію на суму не менше 28,0 млрд. грн. в рік. Залучення коштів з держбюджету дозволить суттєво збільшити обсяги виробництва продукції, що вкрай необхідна державі в умовах зовнішньополітичної та військової агресії та забезпечити роботою працівників підприємств інших галузей.

У сфері охорони здоров'я

21. Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на сферу охорони здоров'я у розмірі 10 % національного продукту, у тому числі на реалізацію програми медичних гарантій – у розмірі 5 % валового внутрішнього продукту та забезпечити:

Аргументація

Зазначене передбачено рекомендаціями ВООЗ, ст. 12 Основ законодавства України про охорону здоров'я та ч. 5 ст. 4 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» та дозволить забезпечити належне функціонування системи медичного обслуговування громадян.

21.1. Рівень оплати первинної медичної допомоги за єдиним національним тарифом (капітаційною ставкою) у розмірі 900 гривень;

Аргументація

Зазначений розмір капітаційної ставки дозволить у повному обсязі забезпечити виконання програми медичних гарантій при наданні первинної медичної допомоги та оплату праці медичних працівників відповідно до законодавства.

21.2. Оплату праці медичних працівників з розрахунку не менше 250 % середньої заробітної плати за липень попереднього року;

Аргументація

Зазначене передбачено абз. 2 ст. 10 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення».

21.3. Фінансування видатків на обслуговування населення у сільській місцевості у обсязі 5 млрд грн.

Аргументація

Видатки запропоновані у відповідності до Закону України «Про підвищення доступності та якості медичного обслуговування у сільській місцевості».

У сфері культури

Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на:

22. Субвенцію з Державного бюджету України місцевим бюджетам на фінансування закладів культури (культурну субвенцію), яка повинна спрямовуватися на оплату видатків поточного характеру (оплату праці з нарахуваннями, оплату комунальних послуг та енергоносіїв тощо).

Розподіл культурної субвенції між місцевими бюджетами здійснювати з урахуванням забезпечення мінімальними культурними послугами на відповідній території.

Аргументація

Незважаючи на активне впровадження реформи децентралізації та посилення державою фінансової спроможності територіальних громад, ряд місцевих рад, в тому числі і новостворених громад, керуючись Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та посилаючись на відсутність субвенції на розвиток культури (за аналогом освітньої і медичної субвенції), демонструють зневажливе ставлення до національного культурно-мистецького надбання та без погодження з Міністерством культури України приймають рішення щодо оптимізації закладів культури та вивільнення працюючих, посилаючись на брак коштів. Тільки за останні 2 роки знищено та опинилися під загрозою знищення понад 2000 об'єктів культури, і це тільки початок, наприклад: з моменту створення ОТГ Самбірського району Львівської області з 83 народних домів залишилося лише 18, з 79 бібліотек – 19. Це призводить до зниження надання якісних публічних послуг громадянам та знищення національної української культури, особливо у сільській місцевості.

Тож, виділення з державного бюджету культурної субвенції за аналогією з освітньою та медичною субвенціями дасть змогу провести ефективне реформування у сфері культури, здійснити осучаснення закладів та забезпечити надання населенню якісних культурних послуг.

23. Фінансування Публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України» у обсязі не менше 0,2 % видатків загального фонду Державного бюджету України за попередній рік.

Аргументація

Пунктом 3 статті 14 Закону України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України» передбачено, що держава забезпечує фінансування НСТУ у розмірі не менше 0,2 % видатків загального фонду Державного бюджету України за попередній рік. Відсутність належного фінансування не забезпечить становлення незалежного суспільного мовлення та надання якісного контенту.

24. Надання закладами культури державної та комунальної форм власності якісних культурних послуг громадянам із забезпеченням «Мінімального культурного кошика» (мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами), що має бути затверджений постановою Кабінету Міністрів України.

Аргументація

Дані моніторингу, проведеного Центральним комітетом та регіональними організаціями Профспілки працівників культури, свідчать про загрозу щодо подальшого існування закладів культури у регіонах, особливо у сільській місцевості, враховуючи прийняття органами місцевого самоврядування рішень щодо ліквідації закладів культури та скорочення чисельності працюючих.

Подібні факти останнім часом мали місце у Самбірському районі Львівщини; Кам'янець-Подільському та Полонському районах Хмельниччини; у місті Балта, Іванівському та Савранському районах Одеської області; Новоселицькому районі Чернівецької області; у місті Маріуполі Донецької області; у м. Мукачево Закарпатської області та в інших регіонах України.

Вражає, що таке негативне ставлення до самотутньої української культури з боку місцевої влади спостерігаються на фоні потужного посилення державою її фінансової спроможності в процесі реформи децентралізації.

Тому, з метою збереження мережі закладів культури у процесі децентралізації влади та реформи місцевого самоврядування, Планом дій Кабінету Міністрів України на 2016 рік було передбачено прийняття постанови КМУ «Про стандарти забезпечення громадян культурними послугами («мінімальний культурний кошик»).

Аналогічне завдання визначено й етапами реалізації реформи децентралізації в секторі культура у 2017 році, якими планувалося також затвердити стандарти щодо культурного продукту/послуги, що мають фінансуватися з бюджету громади.

Так, Планом пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 № 275-р, було передбачено розроблення та затвердження у другому кварталі 2017 року «Мінімального культурного кошика» (мінімальних стандартів забезпечення культурними послугами), впровадження якого вбереже в подальшому органи місцевого самоврядування від спокуси ліквідації культурно-мистецьких установ та надасть змогу нарешті призупинити процес знищення закладів культури у регіонах.

Підвищення рівня культурних послуг у місцевих громадах також передбачено й Середньостроковим планом пріоритетних дій Уряду на період до 2020 року.

Закріплення вищезазначених положень у нормативних документах Уряду свідчить про перспективу надання населенню культурно-мистецьких, інформаційних і дозвіллевих послуг на найвищому, європейському рівні та дбайливе ставлення центральних органів виконавчої влади до подальшого розвитку самобутньої української культури.

Тож, назріла об'єктивна необхідність термінового затвердження «Мінімального культурного кошика» з одночасним передбаченням у проекті постанови КМУ норми щодо включення кількості закладів культури, розрахованих з показників «Мінімального культурного кошика», до Паспорта спроможної територіальної громади, який разом з проектом Перспективного плану громади затверджується Кабінетом Міністрів України. Це сприятиме недопущенню в подальшому руйнації закладів культури органами місцевого самоврядування, формуванню єдиного інформаційно-культурного простору та забезпеченню рівного доступу спільчан до якісних культурних послуг.

У сфері спорту

25. Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на фінансування бюджетної програми за КПКВК 3401280 «Фінансова підтримка громадських організацій фізкультурно-спортивного спрямування» за рахунок загального фонду державного бюджету (для забезпечення державної фінансової підтримки фізкультурно-спортивних товариств «Україна», «Спартак», «Колос», у т.ч. їх ЦШВСМ та їх осередків на місцях) у обсязі 22 729,2 тис. грн.

Аргументація

На сьогодні фактично тільки вказані фізкультурно-спортивні товариства займаються розвитком масового спорту на місцях, у трудових колективах та мають великий досвід і кадровий потенціал для продовження цієї важливої роботи. З метою співпраці щодо реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту Міністерством молоді і спорту України укладено двосторонні угоди про співпрацю з фізкультурно-спортивними товариствами. Згідно з угодами, зазначеним фізкультурно-спортивним товариствам державою делеговано окремі повноваження щодо розвитку

фізичної культури і спорту, зокрема з: виконання державних завдань, програм з розвитку фізичної культури і спорту, організації і проведення відповідних спортивних змагань; проведення всеукраїнських та регіональних змагань; сприяння у розвитку спортивних клубів, груп фізкультурно-оздоровчої спрямованості; створення умов для розвитку масового спорту та забезпечення рухової активності громадян; організації діяльності дитячо-юнацьких спортивних шкіл; створення умов для членів збірних команд України з видів спорту; організації роботи з розвитку матеріально-технічної бази тощо.

У сфері житлової політики

Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на фінансування:

26. Державної програми забезпечення молоді житлом на 2013–2020 роки (далі – Програма) за бюджетними програмами:

(КПКВК 2751390) «Надання пільгового довгострокового державного кредиту молодим сім'ям та саодиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла» у обсязі 1 590 548,9 тис. грн;

(КПКВК 2751380) «Часткова компенсація відсоткової ставки кредитів комерційних банків молодим сім'ям та саодиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла» у обсязі 27 000,0 тис. грн.

Аргументація

Програма затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 р. № 967 (зі змінами) у обсягах фінансування, що не відповідають потребі. Однорасно, за бюджетною програмою щодо пільгового довгострокового державного кредиту молодим сім'ям та саодиноким молодим громадянам за п'ять років її дії (2013–2017 рр.) при передбачених обсягах фінансування з держбюджету 3004,0 млн грн забезпечено відповідними коштами тільки 4,1% (у 2013 році – 97,0 млн грн та у 2014 – 25,9 млн грн). Таким чином, очікуваних результатів від реалізації впродовж 2013–2017 років Державної програми і заходів щодо забезпечення молоді житлом не досягнуто. Затверджений на 2018 рік обсяг лише у 30,0 млн грн коштами держбюджету не забезпечено.

Основні стратегічні завдання Державної програми – забезпечення економічної доступності житла для молодих сімей та створення умов для розвитку молодіжного будівництва залишилися нереалізованими. Разом з тим, проблема забезпечення молоді житлом, загострена різким падінням реальних доходів, які не дозволяють придбати власне житло, катастрофічне недофінансування Програми з державного та місцевих бюджетів негативно впливає на демографічну ситуацію в державі, сприяє відтоку за кордон найбільш перспективних і мобільних молодих працівників, що в свою чергу погіршує ситуацію з наповненням пенсійного фонду, робить економіку України не привабливою для інвестицій в частині забезпечення кваліфікованими працівниками.

При розрахунку видатків за програмами враховано потребу, не забезпечену коштами у попередніх роках.

27. Державної цільової соціально-економічної програми будівництва (придбання) доступного житла на 2010–2017 роки (далі – Програма) за бюджетними програмами:

(КПКВК 2751190) «Надання державної підтримки для будівництва (придбання) доступного житла» у обсязі 1 020 000,0 тис. грн;

(КПКВК 2751470) «Здешевлення вартості іпотечних кредитів для забезпечення доступним житлом громадян, які потребують поліпшення житлових умов» у обсязі 50 400,0 тис. грн.

Аргументація

Програма затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2009 р. № 1249. Протягом дії Програми мало місце значне її недофінансування, так для реалізації бюджетної програми з надання державної підтримки для будівництва (придбання) доступного житла у 2014–2016 роках видатки держбюджету не передбачалися та фінансування здійснювалось за рахунок коштів місцевих бюджетів, у 2017 році було передбачено 30,0 млн грн. У державному бюджеті на 2018 рік заплановано видатки у обсязі 100,0 млн грн, проте це складає лише 10% від потреби. Разом з тим, вкрай гострою є необхідність розв'язання житлової проблеми учасників АТО, внутрішньо переміщених осіб та молодих спеціалістів, а також створення реальної можливості для громадян, які мають право на отримання державної підтримки для поліпшення своїх житлових умов.

При розрахунку видатків за програмами враховано потребу, не забезпечену коштами у попередніх роках.

Інші питання

Передбачити у Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на:

28. Фінансування Державної цільової програми «Молодь України» на 2016–2020 роки у обсязі 52 362,9 тис. грн.

Аргументація

Програма затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 148 (із змінами). Необхідно і далі забезпечувати цільову підтримку молоді, як головної рушійної сили успішності майбутнього нашої держави. Разом з тим, молодь є однією із соціально вразливих категорій населення. Соціально-економічна криза призвела до зниження рівня життя молодих людей, справила негативний вплив на їх становище у суспільстві. Тому молодь потребує особливої підтримки з боку держави, спрямованої на соціальний захист та створення умов для повноцінного розвитку та самореалізації в своїй державі.

29. Фінансування Загальнодержавної цільової програми «Питна вода України» на 2011–2020 роки за бюджетною програмою КПКВК 2751570 «Реалізація Загальнодержавної цільової програми «Питна вода України» у обсязі не менше 200 млн грн.

Аргументація

Реалізація бюджетної програми здійснюється відповідно до Закону України «Про Загальнодержавну цільову програму «Питна вода України» на 2011–2020 роки». Згідно із вищезазначеним законом, Кабінет Міністрів України під час підготовки проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік зобов'язаний передбачати видатки на забезпечення виконання заходів, передбачених Загальнодержавною цільовою програмою «Питна вода України» на 2011–2020 роки». Зокрема, Законом України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» за

відповідною бюджетною програмою із загального фонду Державного бюджету України виділено 200 млн грн.

30. Фінансування соціально важливих пасажирських перевезень.

Аргументація

Впровадження механізмів фінансування соціально важливих пасажирських перевезень передбачено Середньостроковим планом пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.04.2017 № 275-р.

31. Перерахування коштів первинним профспілковим організаціям установ і організацій бюджетної сфери на культурно-масову, фізкультурну та оздоровчу роботу в розмірах, передбачених колективними договорами, але не менш як 0,3 % фонду оплати праці (відповідно до ст. 250 Кодексу Законів про працю України та ст. 44 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» .

Аргументація

Зобов'язання власникам або уповноваженим ними органам відраховувати кошти первинним профспілковим організаціям на культурно-масову, фізкультурну та оздоровчу роботу в розмірах, передбачених колективними договорами та угодами, але не менше ніж 0,3 % фонду оплати праці передбачено ст. 250 Кодексу Законів про працю України та ст. 44 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».

32. Встановлювати видатки держбюджету на 2019 рік не допускаючи обмежень чи скасування пільг, компенсацій та гарантій окремим категоріям громадян, що потребують додаткових гарантій соціального захисту з боку держави (чорнобильцям, інвалідам війни, учасникам бойових дій, особам, які мають трудові заслуги перед Батьківщиною, постраждалим учасникам масових акцій протесту та членам їх сімей, особам, звільненим з військової служби, іншим категоріям осіб).

Аргументація

Конституція та закони України виокремлюють певні категорії громадян України, що потребують додаткових гарантій соціального захисту з боку держави. Пільги, компенсації, гарантії є видом соціальної допомоги і необхідною складовою конституційного права на достатній життєвий рівень, тому звуження змісту та обсягу цього права шляхом прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів за ст. 22 Конституції України не допускається.

Крім того, зупинення дії положень законів, якими визначено права і свободи громадян, їх зміст та обсяг, є обмеженням прав і свобод і може мати місце лише у випадках, передбачених Конституцією України. Внаслідок зупинення на певний час дії пільг, компенсацій чи інших форм соціальних гарантій, відбувається фактичне зниження життєвого рівня громадян, який не може бути нижчим від встановленого законом прожиткового мінімуму (частина третя ст. 46 Конституції України), та порушується гарантоване у ст. 48 Конституції України право кожного на достатній життєвий рівень.

